

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til midlertidig Lov om offentlig Tilsyn med visse Virksomheder.

Valgt blev: *Hans Nielsen, P. Andersen, J. P. Nielsen, N. P. Nielsen, Gustav Peder- sen, Sneum, Kragh, Slebsager, Pinstrup, J. C. A. Larsen, Knud Kristensen, Fraenkel, Lange, Rode og Holdgaard.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om kommunale Ejendomsskatter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2436; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 341).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Wilmann): Som det frem- gaa af Betænkningen, er der opnaaet Enig- hed mellem tre Partiers Medlemmer om en hel Række Ændringsforslag, hvilket i Virk- ligheden betyder, at der er opnaaet Enighed om selve Lovforslaget. Jeg gaar derfor ud fra, at dette Lovforslag vil faa en blid Mod- tagelse paa Resten af sin Vandring gennem de to Ting.

Af de stillede Ændringsforslag er der et ganske enkelt, om hvilket der ikke er Enighed, nemlig Ændringsforslag Nr. 4 til § 3, 3die Stykke; med Hensyn til dette Ændringsforslag eksisterer det af Mem- mer af tre Partier bestaaende Flertal ikke. Paa Flertallets Vegne skal jeg ganske kort gennemgaa de 38 Ændringsforslag, hvorom Flertallet er enig.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa, at den kommunale Ejendomsskyld i samtlige Kommuner skal udredes med $\frac{3}{4}$ af Pro- millen for den kommunale Grundskyld; i Lovforslaget var der oprindeligt fastsat $\frac{2}{3}$ af denne Promille, og det fandtes forskellige Steder i Lovforslaget, men denne Hoved- regel om, hvor stor Promillen skal være, er

nu indføjet i Begyndelsen af Lovforslaget som en Slags Generalbestemmelse.

I § 3, 1ste Stykke, 5te Linie, foreslaas Ordene: „et skattefrit Fradrag . . . højst 10 000 Kr.“ ændret til: „et for alle Ejen- domme i Kommunen ensartet Fradrag, hvis Størrelse i København og paa Frederiks- berg skal udgøre mindst 3 000 Kr. og højst 10 000 Kr., i Købstæderne mindst 3 000 Kr. og højst 8 000 Kr. og i Sogne- og Amts- kommunerne mindst 3 000 Kr. og højst 5 000 Kr.“ Det er Fradraget i Ejendoms- skylden, inden Skatten beregnes, som alt- saa kan være varierende alt efter de paa- gældende Kommuner Beslutninger, og med Hensyn til disse Beslutninger er der truffet nærmere Bestemmelser i Lovforslaget og de dertil hørende Ændringsforslag. — I Para- graf 3, 2det Stykke, 2den Linie, foreslaas 2 000 Kr. ændret til 1 000 Kr., det drejer sig om Forhøjelse af Fradraget pr. Beboels- selejlighed, hvor der i en Ejendom er flere Lejligheder. Naar denne Ændring er fore- slaet, er det, fordi det for Københavns Vedkommende vil betyde henved 1 Mill. Kr. mindre Indkomst af Skatten, hvis man fastholdt de 2 000 Kr., medens det betyder ca. 1 Mill. Kr. mere, naar det nedsættes til 1 000 Kr. Endvidere foreslaas der føjet til efter „Beboelseslejlighed“ Ordene „med Køkken“ for yderligere at understrege, at det er for Lejligheder, disse Fradrag sker.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 4 betyder en helt ændret Affattelse af Paragraffen; det drejer sig her om Forholdet i København og i et andet Ændringsforslag om Forholdet i Købstæderne. I alt væsentligt gaar det ud paa at sikre, at de paagældende Kom- muner ved denne Omlægning af Skatten i hvert Fald faar det Provenu til Kommune- kassen, som de hidtil har faaet eller har haft Adgang til at faa. Endelig gaar Æn- dringsforslaget ud paa at tillade en ganske svag og langsom Stigning gennem en Aar- række, saaledes at der dog er en Mulighed for, at de paagældende Kommuner efter- haanden kan faa nogen større Indtægt, end de har i Øjeblikket, efterhaanden som der maatte blive Brug derfor.

Det bør vistnok med Hensyn til dette Ændringsforslag understreges, at Forhøje- sen med en halv Promille kan ske fra 1. April 1927; dette er Meningen med det, men man frygter, at der kan opstaa Tvivl derom. Det kan dog ordnes ved en lille Ændring, som jeg antager, der kan opnaas Enighed om mellem anden og tredje Behandling.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 6 foreslaar, at 1ste Stykke af § 6 udgaar. Der staar i dette: „I Sognekommunerne lignes det Be-